

Memoires

1990-A

**Willem
Oltmans**

PAPIEREN TIJGER

INHOUD

Inleiding	7
Johannesburg	13
Amsterdam	57
New York	130
Amsterdam	141
Johannesburg	160
Bijlagen	161
Register	253

‘I Found Them, You Found Me....’

Beter kon de *timing* niet zijn: maart 2017 arriveert het verzoek van de uitgever tot het schrijven van een inleiding op deel 50 van Willem's *Memoires*. Exact 100 jaar na de aanvang van de ‘Russische Revolutie’. De maand die de genesis zou zijn tot armageddon en apocalyps ineem in die regio, iets waar we ons in het Westen geheel niet van bewust zijn, (ook Willem niet) en het verdere verloop van de eeuw zou definiëren. Juist de eeuw waarvan de tweede helft door Willem zo intensief is beschreven. Mijn allereerste kennismaking met „Neerlands beruchtste paria en paranoïde complotdenker,” voor 12 mei 2000, was *Vrij Nederlands Bibeb* in 1985. Ik was eind 21. Ik las het interview dat vervolgens in de prullenbak belandde en ging nietsvermoedend over tot de orde van de dag. Maar: dat verhaal knaagde en bleef knagen. Daarom belde ik 10 weken later het archief van VN om een kopie van het interview op te vragen, want deze Bibeb wilde ik herlezen. Daarna bestelde ik bij de VPRO Publieksservice het cassettebandje met het beruchte Van Dis interview van juni 1985. Dat was het interview dat als „het tv-interview van de eeuw” zou gaan gelden. Wat beging de man met de smetteloze reputatie (Van Dis) een reeks aan misstappen: Willem pareerde steeds onwaarschijnlijk goed. Dit gesprek heb ik echt 100-en keren beluisterd. Verplichte kost voor interviewers over hoe het nu wel en niet moet. Vervolgens volgde in 1988 deel 1 van zijn *Memoires*. En dat heb ik geweten...

Toen: 14 februari 1990. Valentijnsdag. Op kantoor werd een roos bezorgd: dit was het Valentijnscadeau van mijn Gita aan mij: aan de roos zat het telefoonnummer bevestigd van Willem, toen mijn absoluut icoon. Ik was door deze geweldige geste, lees: meesterzet, op dat moment geheel in de wolken en zweefde denk ik ook zelfs letterlijk: 's avonds de stoute schoenen aantrokken en de afspraak gemaakt. The rest is history.

Willem heb ik veertien jaar lang van dichtbij mogen meemaken. Een ervaring die werkelijk met geen pen te beschrijven is. *For the sake of truth*: bepaalt niet altijd een traktatie: veel hoogte- en dieptepunten. Van absoluut icoon tot ... nou vul maar in. Meneer kon er wat van: vaak kon ik hem schieten en vernielen. Non-evaluatief correct handelen was echt niet altijd zijn fort. Hoezo *understate*-

ment? Hoe vaak heb ik niet gedacht: er zijn twee Willem Oltman-
 sen: de toegewijde, die geconcentreerd en gefocust werkt aan zijn
 volgende artikel of boek. Maar ook de alledaagse die van *épater les
 bourgeois* zijn handelsmerk en favoriete bezigheid had gemaakt.
 Van geweldig joviaal tot schokkend platvloers, schokkend *unfair* en
 geen greintje *noblesse*. Ook dit was een kant van zijn persoonlijk-
 heid. Juist *fairness* was nota bene voor mij de reden me in zijn oeu-
 vre te gaan verdiepen. Strijk en zet was er bij mij sprake van enor-
 me verwarring, want ik kon zijn gedrag in de verste verte niet
 plaatsen bij het beeld gevormd door hemzelf over hemzelf. Wil-
 lem echt leren kennen via zijn *Memoires* is mijns inziens dan ook
 een kansloze exercitie. (Hij zei eens tegen mij: „Jij moet mijn *Me-
 moires* doorzetten...”)

Maar ook: een betere mentor is niet denkbaar. Zijn opdracht aan
 mij was: „Wordt wie je bent en vooral ook: lees, lees, lees en ver-
 doe je kostbare tijd niet aan allerhande nietszeggende zaken.” Zelf
 voeg ik daaraan toe: maak vooral de juiste boekenkeus. En daar is
 eigenlijk geen beginnen aan met een reguliere boekhandel die
 nooit een controversieel werk zal aanbieden al is het maar vanwe-
 ge de afgezaagde dooddoener: dat er geen markt voor is. Voor
 Waarheid, Willems hoofdpreoccupatie, is geen markt. Dus Russi-
 sche roulette ten voeten uit. Toch is me dit denk ik, terugblikkend
 onwaarschijnlijk gelukt. Mede dankzij Willems adviezen, Gita,
 m'n eigen instinct en vooral ook een flinke portie mazzel. *Finding
 excellent content* is waar het om gaat en Willems werk stond daarbij
 jarenlang met afstand op nummer één. Zijn werk heb ik letterlijk
 verslonden. De *quotes* die hij aanhaalde vond ik geweldig. Zijn
 „arbeidsvitaminen” werden de mijne. Hij was allesbepalend voor
 mijn ontdekking van het verschijnsel *False Flag (attack yourself,
 blame your opponent)*. De allereerste FF las ik in zijn werk en betrof
 het „Golf van Tonkin-incident”, augustus 1964. Zijn boek over
 de JFK-moord. Hier heb ik, na zelf 20 jaar op het verkeerde spoor
 te hebben gezeten, inmiddels een uiterst plausibel antwoord op.
 Uiteraard onbevestigd. En natuurlijk de aanslagen van 11 09 2001.
 Toen ik hem destijds hierover sprak zei hij direct: „De Amerika-
 nen hebben het zelf gedaan.” Ik weet nog dat ik dacht: echt com-
 plect mesjogge. Later bleek dat zijn veronderstelling wel degelijk
 de juiste was. Kortom, weer een les van de meester, de zoveelste.
 Als enige Nederlander heeft Willem twee Bibebbs op zijn naam: in
 1973 en 1985. Wederom een echt authentieke bevestiging van
 zijn zo specifieke grootheid en vooral eigenheid. Specialist in wat
 nu *gamechangers* worden genoemd. Onwaarschijnlijk veel *power* en
 doortastendheid tentoonsprekend in zaken betreffende *Justitia et
 Veritas*, zijn stokpaardjes. Niet voor niets hing bij hem thuis de te-

geltekst: Eet wat gaar is, drink wat klaar is en spreek wat waar is. Thema's ook die amper *salonfähig* zijn: Waarheid immers is en zal altijd „Moeder aller blasfemieën” blijven. Zoals list en bedrog altijd een miljardenindustrie zullen blijven. In 2001 vroeg ik hem: „Heeft Waarheid een toekomst?” Zijn pregnante antwoord „nooit gehad” zal ik niet zomaar vergeten.

Een opmerkelijke omissie in zijn streven naar openheid vormt vreemd genoeg zijn belangrijkste stuk. Zijn *Memorandum* aan Walt W. Rostow, veiligheidsadviseur van John F. Kennedy, 5 april 1961, is nergens in zijn *Memoires* afgedrukt. Ook niet in *Den Vaderland Getrouwe*. Dit schreef hij destijds ter gelegenheid van het bezoek van Sukarno aan de Verenigde Staten. Kennedy omschreef Willems inlichtingen in een brief aan koningin Juliana 16 augustus 1962 als volgt: „(...) with warm personal regards to you and Prince Bernhard whose thoughtful comments on this difficult issues were helpful to me at an important moment.” Deze brief plaatste het *NRC Handelsblad* op 10 november 1992 op de voorpagina. Toen ik hem destijds vroeg wat hij dacht toen hij dit voor het eerst las zei hij: „Hoera!” Hij leverde op het juiste moment de juiste informatie zodat de juiste beslissing kon worden genomen. Op 15 augustus 1962 tekende Kennedy voor de vreedzame overdracht van Nieuw-Guinea aan de VN.

Drie dagen later werd een iconische foto gemaakt van een Nederlandse en een Indonesische militair in een uiterst vriendschappe-

Op 18 augustus 1962 was het officieel moment van overdracht van 'Nieuw-Guinea' aan de VN. De foto werd gemaakt op het vliegveld van Jayapura.

Kennedy is verantwoordelijk voor het besluit om Nieuw-Guinea te overdragen aan de VN. Het was een belangrijke beslissing die de ontsteking van de 'Vietnam' oorlog voorkomde.

De foto werd gemaakt op de foto van Kennedy en Sukarno. Deze foto werd gemaakt op de foto van Kennedy en Sukarno.

- lijke pose. Deze foto is afkomstig uit het fotoboek *Klamboes, Klawangs, Klapperbomen* van Pierre Heijboer. Ik vermoed dat Willem, als *Urheber* ervan, deze geweldige foto nooit gezien heeft. Oltmans' *Memorandum* ontving ik eind april 1999 op aanvraag bij de Kennedy Library in Boston.¹

Samenvattend noteer ik de volgende memorabele gebeurtenissen:

- 2 Bibebes, 1973 en 1985;
- Tv-Interview van de Eeuw, 1985;
- Winnen Rechtszaak van de Eeuw, 12 mei 2000;
- Interventie W.W. Rostow, waardoor een derde 'major scale war' met Indonesië werd voorkomen, Witte Huis, Washington, 1961;
- Vriend Henk Hofland 'Journalist van de Eeuw' in 1999. Zijn oeuvre valt echter in het niet bij dat van Willem. Hofland over *Den Vaderland Getrouwe*: „Een goed boek. Uniek voor Nederland. Zo'n boek is nog nooit geschreven.” *Memoires 1973-1974*, p. 48.
- Gedwongen ontslag Minister van BuZa Hans van den Broek, 1993, op instigatie van koningin Beatrix, als gevolg van een artikel van Willem in *De Mediakrant*, 1992. Dat jaren later Van der Broeks dochter Marylene met Beatrix' neef Maurits zou trouwen is in dit licht bezien weer een prachtige ironie des levens te noemen.
- *Memoires* van onwaarschijnlijke omvang en dito inhoud;
- Minister-president Mark Rutte die in *Zomergasten*, 4 september 2016 begint met 10 minuten Bach en daarna als tweede item het eerder genoemde Van Dis-interview memoreert.

Wat zou ik, zoekend lezer, lezend zoeker en heel soms Willems *point d'appuy*, nu graag met hem mijn 'Schijf van 5' en m'n verdere vondsten in dit *post-truth* tijdperk hebben gedeeld. Geheel in lijn met de zijne zijn ze van exceptionele proporties: Tambora's Draisine te paleis Het Loo, Voltaire's en Gandhi's *Truth quotes, cognitieve dissonantie en crime by omission*, Fahrenheit 451, Gerard Reeskamp, Patrick Clawsons 'Crisis Initiation', 911: 'Two planes hit, Three towers fell en de kapers konden niet vliegen, het Ultiem Perfide Albion, Rakovsky Protocol 1938, Prometheus Duitsland, Berlijn-Bagdad Spoorlijn, de Einkreisung Ententes WO I en II, Evil Versailles' War Declaration, Joseph Wechsbergs frase 'They toppled dynasties' betreffende de Rothschilds, Rockefeller's 'I stand guilty', Kennedy's 'Secret Society Speech', Dimona (JFK's Nemesis?), USS

1 Zie bijlage 1.

Liberty, Churchill's 'roasting 600.000' (Dresdens vuurstorm), 'Wij wilden niet' en 'Heavens no, they would accept immediately', Hilo-Tribune met VOORaankondiging Pearl Harbour, *Lying swine* Roosevelt's zwarte armband, FDR als kwade genius achter WO II in Europa en Azië: door ontdekking 'Secret Polish Documents' door Sonderkommando Freiherr von Kuensberg Warschau eind september 1939 en doortrapte Timor Truc met Portugese ambassadeur januari 1941 *luring Japan into war*, FDR's 'War Plans' *Chicago Tribune* dec.4 1941, George Pattons draai en: 'If this is Liberty, than give me death', Rozek-Hewet Busted-brief, Saar-Offensief 1939, Christine Kluges 'Gegenangriff', 'Der Grosse Wendig', 'The Forgery of the Century', Spoorbreedte, Sefton Delmers 'atrocities propaganda', MLL-front Kamp Amersfoort, Von Thadden's 'Stalins Falle', blootleggen 'All Lies der Allies' vorige eeuw (onder meer NUL versus tientallen vredesvoorstellen: echt 'Moeder aller Collusies'). March 31, 1939 War Guarantee-'March Madness'. De zogenaamde 'Hess-Deductie' (plannings haasje-over) waar wij nu in het Westen ons hoogste goed, onze vrijheid, aan te danken hebben. Stalins Lenin pledge, Holodomor, democide en afwachten. Stalin's 5 mei 1941 *Europe Attack Speech*, 15 mei 1941 *Europe Attack Plan* en 22 juni 1941 *Attack Signal*: Groza's Direktive III als START Wereldrevolutie, Lenins DOEL. Gerard Menuhins 'Russia never fought a Great Patriotic War'. 'Kiev Killing Fields': dystopia in optima forma. Keulens Operatie Millennium. Erkki Hautamaki's Churchill-Stalin Pact met Vierfrontenplan. Mannerheim-Akte met S-32 file, Charles Bedaux als intermediar tussen Duke of Windsor (brief Prince Edward-Berch-tesgaden-'Lieber Herr H.' 4 nov.1939) en Berchtesgaden resulterend in Duinkerken-geste, 1940 ('Please leave our troops unharmed'). Het niet noemen van Gleiwitz in de Reichstagrede van 1.9.1939. Gleiwitz, DUS in plaats van False Flag vooraf, als Neu-renberg inventie achteraf om Duitsland van het beginnen van een aanvalsoorlog te kunnen beschuldigen. IMT Neurenberg (NKVD Showtrial) als witwasoperatie van onbeschrijflijke sovjetmisdaden (Francis Yockey: *Fantasy became fact, lie became truth*). En de onovertroffen oeuvres van wijlen Nico Koolen, Richard Melisch, Marinus Broekmeyer, Coen Vermeeren, Herman Kruk, Gerard Menuhin, Juri Lina's heilige gralen, Antony Sutton, Olaf Rose, Viktor Suvorov, Ivan Boenin, Alexander Solzjenitsyn en Svetlana Aleksijevitsj, de laatste drie Russische winnaars Nobelprijs Literatuur, respectievelijk 1933, 1970 en 2015. Willem zou zich acuut in zijn graf omdraaien, daar ben ik geheel zeker van. Nota bene één van zijn allerlaatste vlugschriften, *Over helden en antihelden* stelt de leidinggevende politieke figuren waar hij altijd van huis uit zo'n hoge dunk van had aan de kaak.

Dus uiteindelijk komt hij pas in zijn allerlaatste levensjaren tot het cruciale inzicht „dat werkelijk alles dus toch echt diametraal anders is.” Dit bevestigt dat die echte Waarheid zo onwaarschijnlijk diep verborgen ligt: „Truth is such a fragile flower, Truth is so precious, it must be given a bodyguard of Lies,” een schoonheid van een citaat van, God betere het, oorlogsmisdadiger Winston ‘Set Europe ablaze’ Churchill *himself*. Zelf denk ik die ‘Heilige Graal’ na jaren zoeken, spitten, checken en dubbelchecken te hebben gevonden. Door een volmaakt toeval in 2010, indirect ook weer door Gita en Willem. Maar ja, dit met hen bespreken gaat niet meer. Afsluitend: ondanks zijn strijd en bijdragen als journalist en enig echte Soldaat van Oranje tegen die vermaledijde *Cult of Ignorance* blijven wij wandelende denkfouten, ongeëvenaard onwetenden, geheel in lijn met Lenins „nuttige idioten” en Goldhagens „willing executioners”. We will always outsheep the sheep. Tegelijk *a big goodbye to most history books*, want zo heel veel blijkt één perverse *mindfuck (excusez le mot)*, het echte waarheidsvindingsproces bijkans onmogelijk makend. Feiten immers zijn irrelevant in onze George Orwell-wereld en verworden tot een liederlijke gotspe: bewijzen worden tegenbewijzen, Waarheid spreken heet haatzaaien. Lang leve de oh zo conveniënte manipulatie-*bubble*. Lang leve de Matrix-‘mens’. Wat een desastreuze wereld toch eigenlijk. Wat een bende en wat een ellende. Heel diepe, diepe zucht. Lord have mercy on us.

Wat Willems verdiensten betreft: die zijn Olympisch en zullen door niemand ooit worden geëvenaard. He can be proud. Very, very, very proud. En Gita ook. En Herodotus.

Geef, en u zal gegeven worden – Lucas 6:38

Acht anderen uitnemender dan Uzelve – Philippenzen 2:3

Nothing is more deceptive than an obvious fact – Sir Canon Doyle

The greatest obstacle to discovery is the Illusion of knowledge – Daniel Boorstin

There are two forces infinitely more powerful than Science and Reason: Madness and Ignorance – Anatole France

Today’s mighty oak is just yesterday’s nut that held it’s ground – David Icke

Always go too far, because that’s where you’ll find the Truth – Albert Camus

PS: Willem zou schertsend zeggen: Paarden voor de zwijnen....

Wouter Kok, 10 maart 2018.

1 januari 1990

Hillbrow

Gisteren verving Edwin – zonder dit Peter te vragen – de foto van Frederick Ress, Peters intieme vriend in Minneapolis, met een portret van Peter zelf en zei hij hardop: „Sorry Fred.” Er volgde een soort hysterische lachbui. Peter – even verbaasd als ik – vroeg: „Waarom lach je?” Ik begreep dit natuurlijk precies, maar Peter is blind voor deze aspecten van Edwin van Wijk, aspecten die ik nu zelf steeds duidelijker doorzie. Ik word er steeds beter in mijn gevoelens te verbergen. Bedacht me wel dat als Edwin zou beschikken over een sleutel van mijn flat nummer 74, ik niet beschermd zal zijn tegen rondneuzen van zijn kant. Geheel ongegeneerd snuffelt hij in Peters bezittingen, uiteraard zonder te vragen. Voor mij zou dit een breekpunt zijn. Ik zou het nooit accepteren. Peter en ik respecteerden elkaars *privacy* volkomen op Amerbos.

Hein de Villefort du Toit, mijn beschermheer hier, kwam mijn typemachine terugbrengen, die ik bij hem achterliet omdat ik er niet zeker van was dat ik hem veilig in Edwins flat zou kunnen achterlaten na mijn vorige reis. Ik liet hem mijn nieuwe flat zien, die hij acceptabel vond. „Dit is een begin,” zei hij. Ik gaf hem een kopie van het manuscript met Jan Foudraine mee. Du Toit wil me altijd weer een computer aansmeren.

Ik ben naar het park bij Circle Court gegaan om van de zon te genieten en te lezen. Voor een land in oorlog is Zuid-Afrika nog steeds ordelijk, schoon en aanzienlijk minder vervuild (in psychische zin – het apartheidsprobleem daargelaten) dan de rest van de wereld.

„People who are chronically hostile, who see the world through a lens of suspicion and cynicism, are particularly vulnerable to heart disease. A cynical mistrusting attitude is a driving force that makes people most susceptible to heart disease,” aldus Redford Williams, internist en onderzoeker in *behavioral medicine* aan het Medical Center van Duke University.² Het is zelfs nog ernstiger: „Hostility predicts the risk not just of heart disease,

2 *The New York Times*, 16 april 1989, Daniel Goleman.

but mortality due to all causes.” Ik ben achterdochtig, maar reageer niet met een vijandig afweermecanisme – denk ik. Wanneer dit wantrouwen weer wordt bevestigd, komt bij mij geen vijandigheid opzetten, in tegendeel, ik val dan terug op mezelf en heb voldoende kracht desnoods alleen verder te gaan.

Strobe Talbott schreef in de serie *man of the decade* een essay van zes pagina's: RETHINKING THE MENACE, waarin hij duidelijk maakt dat Michail Gorbatsjov „is helping the West by showing that the Soviet threat isn't what it used to be – and what is more, that it never was.”³ Het is me uit het hart gegrepen wanneer hij schrijft: „For more than four decades, Western policy has been based on a grotesque exaggeration of what the USSR could do if wanted, therefore what it might do, therefore what the West must be to prepared to do in response.” Dit is wat ik jarenlang heb verkondigd tegen geklets in de ruimte van grote bekken in Den Haag – in politiek en pers – die zich lieten gebruiken door de Amerikaanse propagandamachine, zoals Joseph Luns dit deed als secretaris-generaal van de NAVO. Omdat ik al in de jaren zeventig verkondigde wat Strobe Talbott pas in 1990 schrijft, gebruikten de inlichtingendiensten ingehuurde journalisten als Robert Kroon en Wibo van de Linde om mij in *De Telegraaf* en *Time* af te schilderen als een KGB-collaborateur, die bezig was koningin Juliana van de troon te stoten.

Bij de Brandenburger Tor is voor honderd miljoen gulden aan vuurwerk afgeschoten. Ze moeten daar erg blij geweest zijn. Er zijn voor dit soort onverantwoordelijk acties geen woorden te vinden. Voor de kust van Marokko heeft zich weer eens een olieramp voltrokken. Over een lengte van 28 kilometer werd de oceaan vervuild.

De televisie hier trakteert ook op de kwijlverhalen van *Dynasty* met Blake en Christel, die elkaar voor de duizendste maal vertellen hoe intens veel zij van elkaar houden.

Amerikaanse televisievervuiling strekt zich uit tot Kaap de Goede Hoop. *Newsweek* wijdde een aantal pagina's aan PEOPLE OF THE YEAR en plaatste deze Chinese jongen op het Plein van de Hemelse Vrede in Peking prominent in het blad.⁴

3 *Time*, 1 januari 1990.

4 *Newsweek*, 1 januari 1990.